

Bank Recovery and Resolution Directive (BRRD)

Aanvullende informatie over de effecten van de Bank Recovery and Resolution Directive (BRRD) op financiële instrumenten

Eind november 2016 is de Bank Recovery and Resolution Directive (BRRD) ingevoerd. De gedachte achter deze regeling is dat, als een bank failliet mocht gaan, niet de staat de bank moet redden, maar dat er alternatieven zijn. Binnen de BRRD zijn verschillende maatregelen mogelijk waarvan de bail-in de meest bekende is.

Bij een bail-in worden de kosten van een faillissement in eerste instantie gedragen door de aandeelhouders en schuldeisers van een bank. Daarmee is een nieuwe situatie ontstaan voor een deel van de crediteuren van een bank. Voorheen liepen bijvoorbeeld beleggers in ongedekte bankobligaties of tegenpartijen van derivatentransacties alleen bij faillissement van een bank het risico (een deel van) de inleg of vordering kwijt te raken. Bij een bail-in kan dit verlies zich ook al in een eerder stadium voordoen. Wel is het zo dat de toezicht-houder bij een bail-in rekening moet houden met het principe dat geen enkele schuldeiser grotere verliezen mag lijden dan hij zou hebben geleden indien de bank volgens een normale insolventieprocedure zou zijn geliquideerd. Dit principe staat bekend als 'no creditor worse off'.

Het risico van bail-in is het grootst voor verschaffers van eigen vermogen, zoals aandelenkapitaal, en houders van achtergestelde obligaties dragen. Een bank kan dit vermogen aantrekken door uitgifte van, onder meer, aandelen en achtergestelde of converteerbare obligaties. Een voorbeeld van de converteerbare obligaties zijn obligaties die onder vooraf bepaalde omstandigheden worden omgezet in aandelen of waarbij onder vooraf bepaalde omstandigheden deels of geheel wordt afgeschreven op de hoofdsom of rentebetalingen. Dergelijke converteerbare obligaties worden ook wel contingent convertible obligaties, coco's, of bufferobligaties genoemd. De complexe kenmerken van coco's, zoals de afhankelijkheid van de mate waarin de uitgevende instelling voldoet aan bepaalde kapitaalvereisten, zijn voor de gemiddelde consument zeer lastig te doorgronden. Dit kan leiden tot onverwachtse tegenvallers als coco's omgezet worden in aandelen of dat de hoofdsom niet of gedeeltelijk wordt terugbetaald.

Een ander mogelijk effect van de BRRD is dat activa van de bank worden overgedragen aan een andere entiteit, waardoor de mogelijkheden van de bank om aan haar verplichtingen te voldoen beperkt kunnen worden. Ook kunnen de looptijd van de vorderingen en de hoogte van de rente/coupon worden aangepast en kunnen couponbetalingen en beëindigingsrechten worden opgeschort. Bovendien kunnen de gevolgen van een bail-in of een andere BRRD-maatregel zich indirect voordoen wanneer bijvoorbeeld door middel van beleggingsfondsen (met inachtneming van het beginsel van risicospreiding) of derivaten wordt belegd in door banken uitgegeven financiële instrumenten.

Er is geen algemeen antwoord te geven op de vraag wanneer een bail-in maatregel gevolgen heeft voor crediteuren van de bank. Dit hangt af van een aantal zaken, zoals de financiële positie en de omvang en samenstelling van de financiële buffers van de bank, de aard van de door de toezichthouder genomen maatregel en de aard van het door de bank uitgegeven financiële instrument waarin wordt belegd. Het uitgangspunt is dat de oorspronkelijke insolventierangorde ook in het geval van een bail-in van kracht blijft.

Binnen de EU kunnen onderlinge verschillen bestaan ten aanzien van de wijze waarop de BRRD in de nationale wetgeving is opgenomen. Ook in landen buiten de EU kunnen aan de toezichthouders soortgelijke bevoegdheden zijn toegekend.

Op de global website van Deutsche Bank kunt u aanvullende informatie vinden [in het Engels](#).

